

Patrocinadors i mecenes

R. V. i A.

Moltes de les empreses—en el sentit primigeni del mot—que es duen a terme en la nostra societat no són necessàriament rendibles, si més no en termes estrictament materials. Per tal que aquestes empreses, que sovint tenen relació amb activitats no directament productives, puguin tirar endavant, cal que algú altre, persona física o jurídica, consideri que són dignes de ser finançades, protegides o estimulades, perquè el seu rendiment, en tot cas, passa per altres paràmetres i indirectament pot acabar sent també material.

En el ventall de possibilitats de concreció d'aquest fenomen que ha existit al llarg de la història, trobem en un extrem aquells que, de manera desinteressada i generosa, donen suport a projectes artístics, a creadors de tota mena. Són els **mecenes** (del nom del cavaller romà que va protegir artistes com Horaci). Segons el *Diccionari de la llengua catalana* de l'IEC, un o una mecenes és una 'persona rica que patrocina generosament les arts, les ciències, una empresa cultural, un artista, etc.'. A partir d'aquest substantiu hem creat **mecenatge** per a designar l'acció i la qualitat del mecenes. Però la creació lèxica no ha anat més enllà. Així, el verb que designa aquesta acció és un verb que ja no beu de les fonts del *mecenes* inicial. És el verb **patrocinar**, acompanyat, això sí, de l'adverbi indispensable *generosament*. Si aquesta actuació no compleix aquesta condició, el mecenes deixa de ser-ho i es converteix en un **patrocinador**. És a dir, aquell que 'defensa, empara, sosté, subvenciona (una empresa, una causa, etc.)'. En aquest cas, però, se suposa que el **patrocini** reporta un benefici més directe, avui generalment publicitari. Aquí sí que tenim tota la família de mots, com hem vist. Per això no ens cal emprar els anglicismes **espònsor*, **esponsoritzar*, **esponsorització*, manlleus rebutjats per la Secció Filològica durant la redacció del DIEC.

[*Món Empresarial*, setembre 2001]